

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 269/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 269/02	Cauza C-22/17 P: Recurs introdus la 16 ianuarie 2017 de Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d. o.o. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 14 noiembrie 2016 în cauza T-221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o./EUIPO (NEONART)	2
2017/C 269/03	Cauza C-257/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 15 mai 2017 – C, A/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	2
2017/C 269/04	Cauza C-267/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 17 mai 2017 – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG/Kreis Heinsberg	3

2017/C 269/05	Cauza C-287/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresní soud v Českých Budějovicích (Republica Cehă) la 19 mai 2017 – Česká pojišťovna a.s./WCZ spol. s r.o.	3
2017/C 269/06	Cauza C-300/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 24 mai 2017 – Hochtief AG/Budapest Főváros Önkormányzata	4
2017/C 269/07	Cauza C-302/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd v Bratislave (Slovacia) la 24 mai 2017 – PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty	5
2017/C 269/08	Cauza C-303/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 24 mai 2017 – Headlong Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	6
2017/C 269/09	Cauza C-304/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 24 mai 2017 – Helga Löber/Barclays Bank PLC	6
2017/C 269/10	Cauza C-305/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Bratislava (Slovacia) la 26 mai 2017 – FENS spol. s.r.o./Republica Slovacă – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví	7
2017/C 269/11	Cauza C-306/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tatabányai Törvényszék (Ungaria) la 26 mai 2017 – Éva Nothartová/Sámson József Boldizsár	8
2017/C 269/12	Cauza C-310/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Țările de Jos) la 29 mai 2017 – Levola Hengelo BV/Smilde Foods BV	8
2017/C 269/13	Cauza C-315/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Spania) la 29 mai 2017 – Pilar Centeno Meléndez/Universidad de Zaragoza	9
2017/C 269/14	Cauza C-320/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 29 mai 2017 – Marle Participations SARL/Ministre de l'Économie et des Finances	10
2017/C 269/15	Cauza C-335/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de hoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 6 iunie 2017 – Neli Valcheva/Georgios Babanarakis	10
2017/C 269/16	Cauza C-338/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 7 iunie 2017 – Virginie Marie Gabrielle Guigo/Fond „Garantirani vzemaniya na rabotnitsite i sluzhitelite”	11
2017/C 269/17	Cauza C-349/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tallinna Ringkonnakohus (Estonia) la 13 iunie 2017 – Eesti Pagar AS/Ettevõtłuse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	12
2017/C 269/18	Cauza C-364/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 13 iunie 2017 – „Varna Holideis” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	13
2017/C 269/19	Cauza C-377/17: Acțiune introdusă la 23 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania	13

Tribunalul

2017/C 269/20	Cauza T-233/16 P: Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Ruiz Molina/EUIPO [„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă determinată însoțit de o clauză de reziliere în ipoteza în care numele agentului nu este înscris în lista de rezervă a următorului concurs general — Rezilierea contractului în temeiul clauzei de reziliere — Recalificarea unui contract pe perioadă determinată drept un contract pe perioadă nedeterminată — Autoritate de lucru judecat — Clauza 5 alineatul (1) din Acordul-cadru încheiat de CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe perioadă determinată — Obligația de motivare”]	15
2017/C 269/21	Cauza T-11/16: Ordonanța Tribunalului din 7 iunie 2017 – De Masi/Comisia [„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Inexistența unei decizii confirmative — Cerere de acces în cadrul cooperării interinstituționale în temeiul articolului 230 TFUE — Documente privind lucrările grupului «Cod de conduită (fiscalitatea întreprinderilor)» instituit de Consiliu — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate vădită”]	15
2017/C 269/22	Cauza T-137/16: Ordonanța Tribunalului din 13 iunie 2017 – Uniwersytet Wrocławski/REA [„Acțiune în anulare — Cerere de sesizare — Cerințe de formă — Nereprezentarea de către un avocat — Inadmisibilitate vădită”]	16
2017/C 269/23	Cauza T-152/16: Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – Megasol Energie/Comisia [„Acțiune în anulare — Dumping — Subvenții — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) expediate din Malaysia și din Taiwan — Extindere la aceste importuri a taxei antidumping definitive și a taxei compensatorii definitive instituite la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”]	17
2017/C 269/24	Cauza T-179/16: Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER SMOKY) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER SMOKY — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]	17
2017/C 269/25	Cauza T-180/16: Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER SHAPE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER SHAPE — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]	18
2017/C 269/26	Cauza T-181/16: Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER PRECISE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER PRECISE — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]	19
2017/C 269/27	Cauza T-182/16: Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER DUO) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER DUO — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]	19

2017/C 269/28	Cauza T-183/16: Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER DRAMA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER DRAMA — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]	20
2017/C 269/29	Cauza T-289/16: Ordonanța Tribunalului din 21 iunie 2017 – Inox Mare/Comisia („Acțiune în anulare — Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 — Investigație externă a OLAF — Raport și recomandări — Acte care nu sunt supuse căilor de atac — Inadmisibilitate”)	20
2017/C 269/30	Cauza T-346/16: Ordonanța Tribunalului din 20 iunie 2017 – CSL Behring/EUIPO – Vivatrex (Vivatrex) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Vivatrex — Decădere din drepturi a titularului mărcii Uniunii Europene anterioare — Nepronunțare asupra fondului”)	21
2017/C 269/31	Cauza T-347/16: Ordonanța Tribunalului din 21 iunie 2017 – Inox Mare/Comisia („Acțiune în anulare — Uniune vamală — Decizie a Comisiei prin care se constată că rambursarea taxelor la import nu se justifică într-un anumit caz — Acțiune a unui alt operator — Neafectare directă — Inadmisibilitate”)	22
2017/C 269/32	Cauza T-582/16: Ordonanța Tribunalului din 22 iunie 2017 – Vankerckhoven-Kahmann/Comisia („Funcție publică — Funcționari — Reconstituire a carierei — Refuz de promovare — Transfer interinstituțional — Încadrare în grad — Cerere în sensul articolului 90 alineatul (1) din statut — Termen rezonabil — Inadmisibilitate”)	22
2017/C 269/33	Cauza T-657/16: Ordonanța Tribunalului din 14 iunie 2017 – Márquez Alentà/EUIPO – Fiesta Hotels & Resorts (Reprezentarea unei furnici) („Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative reprezentând o furnică — Revocarea deciziei atacate — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”)	23
2017/C 269/34	Cauza T-863/16: Ordonanța Tribunalului din 29 mai 2017 – Le Pen/Parlamentul („Acțiune în anulare — Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație pentru asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Inadmisibilitate vădită parțială — Nepronunțare asupra fondului parțială”)	23
2017/C 269/35	Cauza T-26/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 iunie 2017 – Jalkh/Parlamentul („Măsuri provizorii — Drept instituțional — Membru al Parlamentului European — Privilegii și imunități — Ridicarea imunității parlamentare a unui membru al Parlamentului European — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	24
2017/C 269/36	Cauza T-27/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 iunie 2017 – Jalkh/Parlamentul („Măsuri provizorii — Drept instituțional — Membru al Parlamentului European — Privilegii și imunități — Ridicarea imunității parlamentare a unui membru al Parlamentului European — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	24
2017/C 269/37	Cauza T-610/16: Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – PC/EASO	25
2017/C 269/38	Cauza T-175/17: Acțiune introdusă la 15 martie 2017 – Ostvesta/Comisia	26
2017/C 269/39	Cauza T-281/17: Acțiune introdusă la 10 mai 2017 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia	27
2017/C 269/40	Cauza T-357/17: Acțiune introdusă la 6 iunie 2017 – Aide et Action France/Comisia	28

2017/C 269/41	Cauza T-376/17: Acțiune introdusă la 14 iunie 2017 – Polonia/Comisia	30
2017/C 269/42	Cauza T-381/17: Acțiune introdusă la 16 iunie 2017 – Accsen/Parlamentul	31
2017/C 269/43	Cauza T-383/17: Acțiune introdusă la 20 iunie 2017 – Hansol Paper/Comisia	31
2017/C 269/44	Cauza T-384/17: Acțiune introdusă la 21 iunie 2017 – Cipru/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) . .	33
2017/C 269/45	Cauza T-391/17: Acțiune introdusă la 28 iunie 2017 – România/Comisia	33
2017/C 269/46	Cauza T-401/17: Acțiune introdusă la 27 iunie 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft/EUIPO – C & C IP (T)	34
2017/C 269/47	Cauza T-713/16: Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – Fair deal for expats și alții/Comisia . .	35
2017/C 269/48	Cauza T-826/16: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2017 – Casasnovas Bernad/Comisia	35

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 269/01)

Ultima publicație

JO C 256, 7.8.2017

Publicații anterioare

JO C 249, 31.7.2017

JO C 239, 24.7.2017

JO C 231, 17.7.2017

JO C 221, 10.7.2017

JO C 213, 3.7.2017

JO C 202, 26.6.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 16 ianuarie 2017 de Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 14 noiembrie 2016 în cauza T-221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o./EUIPO (NEONART)

(Cauza C-22/17 P)

(2017/C 269/02)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Recurentă: Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. (reprezentant: J. Marn, persoană care nu este avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin ordonanța din 11 mai 2017, Curtea de Justiție (Camera a șaptea) a declarat recursul inadmisibil.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 15 mai 2017 – C, A/
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Cauza C-257/17)

(2017/C 269/03)

*Limba de procedură: neerlandeza***Instanța de trimitere**

Raad van State

Părțile din procedura principală*Apelanți:* C, A*Intimat:* Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**Întrebările preliminare**

- 1) Având în vedere articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO 2003, L 251, [p. 12] și rectificare în JO 2012, L 71, [p. 55], Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164) și Hotărârea Nolan (EU:C:2012:638) este Curtea de Justiție competentă să răspundă la întrebările preliminare ale instanței neerlandeze privind interpretarea dispozițiilor acestei directive într-un litigiu privind dreptul de ședere al membrilor de familie ai susținătorilor reîntregirii care au cetățenia neerlandeză, dacă această directivă a fost declarată în dreptul neerlandez ca fiind aplicabilă în mod direct și necondiționat acestor membri de familie?
- 2) Articolul 15 alineatele (1) și (4) din Directiva 2003/86/CE [...] trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în procedurile principale, care prevede că cererea privind un permis de ședere autonom a unui resortisant străin, care se află în mod legal, în cadrul reîntregirii familiei, de peste cinci ani pe teritoriul unui stat membru, poate fi respinsă, deoarece resortisantul străin nu a respectat măsurile de integrare civică prevăzute de dreptul intern?

- 3) Articolul 15 alineatele (1) și (4) din Directiva 2003/86/CE [...] trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în procedura principală, potrivit căreia permisul de ședere autonom poate fi acordat cel mai devreme de la momentul cererii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 17 mai 2017 – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG/Kreis Heinsberg

(Cauza C-267/17)

(2017/C 269/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Apelantă: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Intimat: Kreis Heinsberg

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ este aplicabil contractelor de servicii publice, în sensul articolului 2 litera (i) din regulamentul, care trebuie atribuite direct și care, în sensul articolului 5 alineatul (1) a doua teză din același regulament, nu iau forma contractelor de concesiune de servicii reglementate de Directiva 2004/17/CE sau de Directiva 2004/18/CE?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 2) Articolul 2 litera (b) și articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007, prin folosirea cuvântului „sau”, pornesc de la premisa unei competențe exclusive fie a unei autorități de sine stătătoare fie a unui grup de autorități sau este posibil, potrivit acestor dispoziții, ca o autoritate de sine stătătoare să fie membră a unui grup de autorități și să transfere grupului respectiv anumite sarcini și în același timp să mențină competența de a interveni, potrivit articolului 2 litera (b), și de a fi autoritate locală competentă, în sensul articolului 5 alineatul (2) din regulamentul?
- 3) Prin impunerea în sarcina operatorului intern a obligației de prestare proprie a majorității serviciilor publice de transport de călători articolul 5 alineatul (2) a doua teză litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 exclude posibilitatea ca operatorul intern să presteze majoritatea acestor servicii prin intermediul unei filiale pe care o deține în proporție de 100 %?
- 4) Care este momentul la care trebuie îndeplinite condițiile pentru o atribuire directă prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007: momentul publicării anunțului de atribuire directă în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 sau doar momentul la care are loc atribuirea directă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresní soud v Českých Budějovicích (Republica Cehă) la 19 mai 2017 – Česká pojišťovna a.s./WCZ spol. s r.o.

(Cauza C-287/17)

(2017/C 269/05)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Okresní soud v Českých Budějovicích

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Česká pojišťovna a.s.

Pârâtă: WCZ spol. s r.o.

Întrebarea preliminară

Articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2011/7/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale trebuie interpretat în sensul că impune instanței de judecată să acorde reclamantului, căruia i-a dat câștig de cauză într-un litigiu având ca obiect recuperarea unei creanțe rezultate în cadrul unei tranzacții comerciale definite la articolul 3 sau la articolul 4 din directiva menționată, suma de 40 de euro (sau echivalentul în moneda națională), precum și o compensație pentru cheltuielile de judecată, inclusiv compensații pentru costurile aferente notificării pârâtului înainte de introducerea acțiunii, în cuantumul prevăzut de dispozițiile procedurale ale statului membru?

⁽¹⁾ JO 2011, L 48, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 24 mai 2017 – Hochtief AG/Budapest Főváros Önkormányzata

(Cauza C-300/17)

(2017/C 269/06)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hochtief AG

Pârâtă: Budapest Főváros Önkormányzata

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii se opune unei reglementări procedurale a unui stat membru care condiționează posibilitatea de exercitare a unei acțiuni civile ca urmare a încălcării unei dispoziții în materie de achiziții publice de constatarea cu titlu definitiv de către Comisia arbitrală pentru achiziții publice (sau de către o instanță sesizată cu o acțiune împotriva deciziei Comisiei arbitrale pentru achiziții publice) a existenței unei încălcări a dispoziției respective?
- 2) O dispoziție a unui stat membru care prevede, drept condiție prealabilă pentru exercitarea unei acțiuni în despăgubire, constatarea cu titlu definitiv de către Comisia arbitrală pentru achiziții publice (sau de către instanța sesizată cu o acțiune împotriva deciziei Comisiei arbitrale pentru achiziții publice) a existenței unei încălcări a dispoziției poate fi substituită de o altă prevedere în temeiul dreptului Uniunii? Este posibil ca persoana prejudiciată să demonstreze încălcarea dispoziției prin alte mijloace?
- 3) În cadrul unei acțiuni pentru obținerea unor daune interese, este contrară dreptului Uniunii și, în special, principiilor efectivității și echivalenței, sau poate cauza un efect contrar dreptului Uniunii și acestor principii, o prevedere procedurală a unui stat membru care permite controlul jurisdicțional al unei decizii administrative numai în baza argumentelor de drept invocate în procedura în fața Comisiei arbitrale pentru achiziții publice, chiar dacă persoana prejudiciată poate invoca dreptul temei al încălcării numai ilegalitatea excluderii sale din cauza unui conflict de interese, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, astfel încât să determine excluderea sa din procedura de atribuire a contractului de achiziții publice din alt motiv, în temeiul prevederilor procedurii de negociere, și anume o modificare a candidaturii sale?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd v Bratislave (Slovacia) la 24 mai 2017 – PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Cauza C-302/17)

(2017/C 269/07)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Bratislave

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PPC Power a.s.

Pârâte: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Întrebarea preliminară

Obiectivele și principiile Directivei 2003/87/CE ⁽¹⁾ de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE ⁽²⁾ (denumită în continuare „directiva”), și anume (i) obiectivul de reducere a emisiilor ca urmare a progresului tehnologic [articolul 1 și considerentele (2) și (20)], (ii) obiectivul de menținere a dezvoltării economice și a integrității pieței interne, precum și a condițiilor de concurență [considerentele (5) și (7)], (iii) obiectivul de garantare a unor condiții avantajoase din punct de vedere financiar și economic pentru reducerea emisiilor (articolul 1), principiul securității juridice pentru operatorii definiți la articolul 3 litera (f), raportat la împrejurarea că operatorii au dreptul, potrivit articolului 9, să se bazeze pe faptul că planul național de alocare nu va fi modificat cel puțin începând cu 18 luni înainte de începutul perioadei pertinente (cu alte cuvinte, pentru perioada 2008-2012, cel puțin începând cu 30 iunie 2006), (iv) cerința potrivit căreia cotele de emisii trebuie să fie alocate cu titlu gratuit (articolul 10) și (v) dreptul persoanelor menționate la articolul 13 alineatul (3) al doilea paragraf de a le fi eliberate cote de emisii care să înlocuiască cotele pe care le dețineau și pe care statele membre [nu] le-au anulat în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) primul paragraf, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale a unui stat membru care impune operatorilor definiți la articolul 3 litera (f) din directivă, supuși impozitului pe teritoriul aceluia stat membru, obligația de a plăti un impozit special, (i) al cărui temei juridic constă în faptul că este supusă impozitului gestiunea cotelor de emisii (în cazurile de neutilizare și de vânzare), fără a lua în considerare aspectul dacă operatorul obține un avantaj din aceasta, (ii) atunci când asemenea cote de emisii au fost alocate unor astfel de operatori în temeiul planului național de alocare, prezentat de statul membru Comisiei Europene pentru perioada 2008-2012 potrivit articolului 9 din directivă și nu a fost respins de Comisia Europeană potrivit articolului 9 alineatul (3) din directivă], care prevede, potrivit articolului 10 din directivă, că, pentru perioada de cinci ani care începe la 1 ianuarie 2008, 100 % din cotele de emisii se alocă cu titlu gratuit, (iv) în cazul în care cota impozitului menționat reprezintă 80 % din baza de impozitare aferentă cotelor de emisii, care este stabilită ca sumă a produselor rezultate din înmulțirea cotelor de emisii transferate (vândute) în fiecare lună calendaristică cu prețul mediu de piață al cotelor de emisii din luna calendaristică anterioară lunii în care a fost efectuat transferul acestora, și a produsului rezultat din înmulțirea cotelor de emisii neutilizate cu prețul mediu de piață al cotelor de emisii din anul calendaristic de referință, (v) în măsura în care prețurile medii de piață sunt calculate ca simplă medie aritmetică a prețurilor ultimei operațiuni realizate la bursă în cursul zilei (cu alte cuvinte impozitul nu depinde de prețul la care sunt vândute efectiv cotele de emisii)?

⁽¹⁾ JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78.

⁽²⁾ JO 1996, L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la
24 mai 2017 – Headlong Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása**

(Cauza C-303/17)

(2017/C 269/08)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Headlong Limited

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Întrebările preliminare

- 1) În sensul răspunsului care se va da întrebărilor adresate în procedura de trimitere preliminară inițiată în cauza [C-3/17] de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, este relevant faptul că sancțiunea administrativă nu constă în amendă, ci în suspendarea temporară a accesului la datele electronice timp de 90 de zile, sancțiune care prezintă caracteristici fundamentale diferite (de exemplu, se suspendă temporar prestarea serviciului, decizia de sancționare nu este comunicată și nu este posibilă introducerea unei căi de atac eficiente împotriva acesteia) și care poate fi aplicată de autoritatea națională prin aceeași decizie, în mod cumulativ, în plus față de amendă?
- 2) Luând în considerare natura, gravitatea și modul de impunere a sancțiunii administrative de suspendare temporară a accesului la datele electronice timp de 90 de zile, precum și, în special, imposibilitatea de a formula o cale de atac eficientă împotriva acesteia, se poate considera, în temeiul articolului 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), că respectiva sancțiune constituie în sine o restricție disproporționat de gravă în raport cu articolul 56 TFUE și cu articolul 17 alineatul (1) și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, restricție care, în forma actuală, nu poate fi justificată prin obiective legate de protecția consumatorului stabilite de statul membru în domeniul organizării jocurilor de noroc?
- 3) În sensul răspunsului care se va da celei de a șasea întrebări adresate în procedura de trimitere preliminară din cauza [C-3/17] de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, este relevant faptul că statul membru nu se asigură că sunt adoptate dispozițiile necesare pentru a obține – fie prin proceduri de cerere de ofertă pentru atribuirea concesiunilor, fie prin depunerea unei oferte [de participare] – licențe pentru organizarea jocurilor de cazinou online și, din acest motiv, prestatorii de servicii nu pot obține licențele administrative necesare pentru a oferi serviciul?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 24 mai 2017 – Helga
Löber/Barclays Bank PLC**

(Cauza C-304/17)

(2017/C 269/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Helga Löber

Pârâtă: Barclays Bank PLC

Întrebările preliminare

Potrivit articolului 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾, instanța competentă să soluționeze cererile în materie extracontractuală întemeiate pe răspunderea emitentului în temeiul prospectului de emisiune, atunci când:

- investitorul a luat decizia de a investi pe baza prospectului deficitar, la locul său de domiciliu,
- iar pe baza acestei decizii a transferat prețul pentru titlul de valoare achiziționat de pe piața secundară din contul deschis pe numele său la o bancă austriacă într-un cont de compensare deschis la o altă bancă austriacă, de unde ulterior, în numele cumpărătorului, prețul de cumpărare a fost transferat în contul vânzătorului

este

- (a) instanța de la domiciliul investitorului,
- (b) instanța în a cărei rază teritorială se află sediul băncii/al filialei care administrează contul bancar al reclamantului, din care acesta a transferat suma investită în contul de compensare
- (c) instanța în a cărei rază teritorială se află sediul băncii/al filialei care administrează contul de compensare,
- (d) una dintre instanțele de mai sus, la alegerea reclamantului, sau
- (e) niciuna dintre aceste instanțe?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Bratislava (Slovacia) la 26 mai 2017 – FENS spol. s.r.o./Republica Slovacă – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

(Cauza C-305/17)

(2017/C 269/10)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Bratislava

Părțile din procedura principală

Reclamantă: FENS spol. s.r.o.

Pârâtă: Republica Slovacă – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 30 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale cum este articolul 12 alineatul 9 din Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 317/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou (Regulamentul nr. 317/2007 al Guvernului Republicii Slovacie privind normele de funcționare a pieței energiei electrice) [denumit în continuare „regulamentul”], care instituie o sarcină pecuniară specifică pentru exportul de energie electrică de pe teritoriul Republicii Slovacie, fără a face distincție după cum exportul de energie electrică de pe teritoriul slovac are loc către statele membre ale Uniunii Europene sau către țări terțe, în ipoteza în care exportatorul de energie electrică nu dovedește că energia electrică exportată a fost importată pe teritoriul Republicii Slovacie, adică o sarcină pecuniară aplicată exclusiv energiei electrice produse pe teritoriul Republicii Slovacie și exportate de pe acest teritoriu?
- 2) O sarcină pecuniară cum este cea instituită prin dispoziția de la articolul 12 alineatul 9 din [regulament], adică o sarcină aplicată exclusiv energiei electrice produse în Republica Slovacă și, în același timp, exportate de pe teritoriul Republicii Slovacie, fără a face distincție între exportul către țări terțe și exportul către statele membre ale Uniunii Europene, constituie de asemenea o taxă cu efect echivalent unei taxe vamale în sensul articolului 28 alineatul (1) TFUE?
- 3) O dispoziție națională cum este dispoziția de la articolul 12 alineatul 9 din [regulament] este compatibilă cu principiul liberei circulații a mărfurilor consacrat la articolul 28 TFUE?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tatabányai Törvényszék (Ungaria) la 26 mai 2017 – Éva Nothartová/Sámson József Boldizsár

(Cauza C-306/17)

(2017/C 269/11)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Tatabányai Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Éva Nothartová

Pârât: Sámson József Boldizsár

Întrebarea preliminară

În cazul unei cereri reconvenționale rezultate în urma unui alt contract sau element de fapt decât cele pe care s-a bazat cererea principală, pentru stabilirea instanței competente să soluționeze cererea reconvențională,

- a) este aplicabil doar articolul 8 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles Ia”) ⁽¹⁾, având în vedere că numai această dispoziție face referire la cererea reconvențională, sau
- b) articolul 8 punctul 3 din Regulamentul Bruxelles Ia se referă exclusiv la o cerere reconvențională rezultată în urma aceluiași contract sau element de fapt pe care s-a bazat cererea principală, astfel încât nu este aplicabil unei cereri reconvenționale care nu rezultă în urma aceluiași contract sau element de fapt pe care s-a bazat cererea principală și, din acest motiv, faptul că instanța competentă să soluționeze cererea principală este competentă să soluționeze și cererea reconvențională trebuie stabilit pe baza altor dispoziții în materia competenței din Regulamentul Bruxelles Ia?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Țările de Jos) la 29 mai 2017 – Levola Hengelo BV/Smilde Foods BV

(Cauza C-310/17)

(2017/C 269/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Părțile din procedura principală

Apelantă: Levola Hengelo BV

Intimată: Smilde Foods BV

Întrebările preliminare

- 1) a) Dreptul Uniunii se opune protecției gustului unui produs alimentar – în calitate de creație intelectuală proprie a autorului – prin dreptul de autor? În special:

- b) Faptul că noțiunea „opere literare și artistice” de la articolul 2 alineatul (1) din Convenția de la Berna, care este obligatoriu pentru toate statele membre ale Uniunii, „cuprinde toate lucrările din domeniul literar, științific și artistic, oricare ar fi modul sau forma de exprimare”, însă exemplele menționate la această dispoziție se referă numai la creații care pot fi percepute vizual și/sau acustic se opune protecției prin dreptul de autor?
- c) Caracterul (posibil) perisabil al unui produs alimentar și/sau caracterul subiectiv al percepției unui gust se opun unei calificări a gustului unui produs alimentar ca operă protejată prin dreptul de autor?
- d) Sistemul drepturilor exclusive și al restricțiilor, astfel cum este reglementat la articolele 2–5 din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾, se opune protecției gustului unui produs alimentar prin dreptul de autor?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:
- a) Ce condiții trebuie îndeplinite pentru ca gustul unui produs alimentar să beneficieze de protecția prin dreptul de autor?
- b) Protecția prin dreptul de autor a unui gust se întemeiază exclusiv pe gust ca atare sau (și) pe rețeta produsului alimentar?
- c) Ce trebuie să pretindă partea care invocă în cadrul unei acțiuni (în contrafacere) faptul că a creat gustul unui produs alimentar, protejat prin dreptul de autor? Poate această parte să se rezume la a pune produsul alimentar la dispoziția instanței în cadrul procedurii, pentru ca prin gustare și mirosire, aceasta să își formeze o opinie privind aspectul dacă gustul produsului alimentar respectă condițiile protecției prin dreptul de autor? Sau este necesar ca reclamanta să prezinte (și) o descriere a alegerilor creative legate de compoziția gustului și/sau de rețetă, pe baza cărora gustul să fie considerat creația intelectuală proprie a autorului?
- d) În ce mod trebuie să stabilească instanța, în cadrul unei proceduri în contrafacere, dacă gustul produsului alimentar al pârâtului coincide într-atât cu gustul produsului alimentar al reclamantului, astfel încât să existe o încălcare a drepturilor de autor? În acest context, prezintă relevanță (și) faptul că coincid și impresiile generale a celor două gusturi?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza
(Spania) la 29 mai 2017 – Pilar Centeno Meléndez/Universidad de Zaragoza**

(Cauza C-315/17)

(2017/C 269/13)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza

Părțile din procedura principală

Reclamant: Pilar Centeno Meléndez

Pârâtă: Universidad de Zaragoza

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 4 alineatul (1) din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 iunie 1999 este aplicabilă remunerației suplimentare pentru carieră orizontală solicitată de reclamantă, având în vedere că este vorba despre o condiție de încadrare în muncă, sau, dimpotrivă, aceasta constituie un tip de remunerație care prezintă caracteristicile descrise în prezenta ordonanță și care depinde de situația subiectivă a beneficiarului, obținută în urma unei activități profesionale desfășurate pe parcursul mai multor ani și pe baza unor criterii de complexitate și de răspundere progresivă, de stabilitate, de specializare și de profesionalism?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1) și în ipoteza în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene consideră că [remunerația suplimentară] este o condiție de încadrare în muncă dintre cele la care se referă clauza 4 alineatul (1) din acordul-cadru, este vorba despre un tratament salarial diferențiat justificat de motive obiective?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 5/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 29 mai 2017 – Marle Participations SARL/Ministre de l'Économie et des Finances

(Cauza C-320/17)

(2017/C 269/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Marle Participations SARL

Pârât: Ministre de l'Économie et des Finances

Întrebarea preliminară

Se solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu privire la problema dacă și, eventual, în ce condiții, închirierea unui imobil de către o societate holding unei filiale constituie o imixtiune directă sau indirectă în administrarea acestei filiale al cărei efect este să confere achiziționării și deținerii de părți sociale ale acestei filiale caracterul de activități economice în sensul Directivei din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de hoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 6 iunie 2017 – Neli Valcheva/Georgios Babanarakis

(Cauza C-335/17)

(2017/C 269/15)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven kasatsionen sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Neli Valcheva

Pârât: Georgios Babanarakis

Întrebarea preliminară

Noțiunea „drept de vizită” prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (a) și la articolul (2) punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că are drept titulari nu numai părinții, ci și alte rude decât părinții, precum, de exemplu, bunicii copilului?

⁽¹⁾ JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 7 iunie 2017 –
Virginie Marie Gabrielle Guigo/Fond „Garantirani vzemaniya na rabotnitzite i sluzhitelite”**

(Cauza C-338/17)

(2017/C 269/16)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Virginie Marie Gabrielle Guigo

Pârât: Fond „Garantirani vzemaniya na rabotnitzite i sluzhitelite”

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 151 și 153 TFUE, precum și articolele 3, 4, 11 și 12 din Directiva 2008/94 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei dispoziții naționale precum articolul 4 alineatul 1 din Zakon za Garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelitepri nesastoyatelnost na rabotodatelia (Legea privind garantarea creanțelor lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului), potrivit căreia sunt excluse de la protecția creanțelor neachitate rezultate dintr-un contract de muncă persoanele al căror raport de muncă a încetat înainte să înceapă să curgă termenul de trei luni anterior înscrierii hotărârii privind deschiderea procedurii de insolvență asupra patrimoniului angajatorului?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: în cadrul obiectivului social prevăzut la articolele 151 și 153 TFUE și de Directiva 2008/94, principiul autonomiei procedurale a statelor membre, privit în lumina principiilor echivalenței, efectivității și proporționalității, trebuie înțeles în sensul că potrivit acestuia este posibilă o măsură națională precum cea prevăzută la articolul 25 din Zakon za Garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelitepri nesastoyatelnost na rabotodatelia, potrivit căreia, la împlinirea unui termen de două luni de la data înscrierii hotărârii privind deschiderea procedurii de insolvență, drepturile la invocarea și la plata creanțelor garantate se sting, în cazul în care dreptul național al statului membru conține o dispoziție precum cea de la articolul 358 alineatul 1 punctul 3 din Kodeks na truda (Codul muncii), potrivit căreia termenul pentru invocarea creanțelor neachitate rezultate dintr-un raport de muncă este de trei ani de la data la care creanța ar fi trebuit să fie plătită, iar plățile efectuate după expirarea acestui termen nu sunt considerate nedatorate?
- 3) Articolul 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că permite o astfel de diferențiere, pe de o parte între lucrătorii salariați care dețin creanțe neachitate și ale căror raporturi de muncă au încetat înainte de termenul de trei luni anterior înscrierii hotărârii privind deschiderea procedurii de insolvență având ca obiect patrimoniul angajatorului și lucrătorii salariați ale căror raporturi de muncă au încetat în timpul termenului de trei luni prevăzut, precum și, pe de altă parte, între acești lucrători și lucrătorii care potrivit articolului 358 alineatul 1 punctul 3 din Kodeks na truda au dreptul, la încetarea raportului de muncă, la protecția creanțelor lor neachitate în termen de trei ani de la data la care creanța ar fi trebuit să fie plătită?
- 4) Articolul 4 coroborat cu articolul 3 din Directiva 2008/84 și cu principiul proporționalității trebuie interpretat în sensul că acesta nu se opune unei dispoziții precum cea de la articolul 25 din Zakonza Garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelitepri nesastoyatelnost na rabotodatelia, potrivit căreia drepturile la invocarea și la plata creanțelor garantate se sting automat și fără posibilitatea unei aprecieri individuale a împrejurărilor relevante la împlinirea termenului de două luni de la data înscrierii hotărârii privind deschiderea procedurii de insolvență?

⁽¹⁾ Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (versiune codificată) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2008, L 283, p. 36).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tallinna Ringkonnakohus (Estonia) la 13 iunie 2017 –
Eesti Pagar AS/Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium**

(Cauza C-349/17)

(2017/C 269/17)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Tallinna Ringkonnakohus

Părțile din procedura principală

Apelantă: Eesti Pagar AS

Intimate: Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Întrebările preliminare

- a) Articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 ⁽¹⁾ al Comisiei de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) trebuie interpretat în sensul că, în contextul acestei dispoziții, „demararea proiectului sau activității” a avut loc dacă activitatea care urmează să beneficieze de ajutor constă, de exemplu, în achiziționarea unei instalații și a fost încheiat contractul de vânzare a instalației respective? Sunt îndreptățite autoritățile statului membru să aprecieze o încălcare a criteriului stabilit de dispoziția menționată, având în vedere costurile pe care le implică denunțarea unilaterală a contractului a cărui încheiere încalcă cerința efectului stimulat? În cazul în care autoritățile statului membru dispun de o asemenea competență, până la ce quantum al costurilor (în procente) generate de denunțarea unilaterală a contractului se poate considera că acestea sunt suficient de marginale pentru a fi îndeplinită cerința efectului stimulat?
- b) Este obligată o autoritate a unui stat membru să recupereze un ajutor acordat în mod nelegal, chiar și în cazul în care Comisia Europeană nu a adoptat o decizie în această privință?
- c) O autoritate a unui stat membru, care decide să acorde un ajutor bazându-se pe premisa eronată că este vorba despre un ajutor care corespunde condițiilor de exceptare pe categorii de ajutoare, însă, în realitate, acordă un ajutor nelegal, poate să dea naștere unei încrederi legitime pentru beneficiarii acestui ajutor? În special, pentru existența încrederii legitime a beneficiarilor, este suficient faptul că autoritatea statului membru a cunoscut la acordarea ajutorului nelegal circumstanțele care au ca efect excluderea ajutorului de la exceptarea pe categorii de ajutoare?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă trebuie evaluate comparativ interesul public și interesul particular. Este relevant în contextul acestei evaluări a intereselor dacă Comisia Europeană a adoptat o decizie cu privire la ajutorul în discuție, prin care l-a declarat incompatibil cu piața comună?

- d) Care este termenul de prescripție pentru recuperarea de către autoritatea statului membru a unui ajutor acordat în mod nelegal? Termenul este de 10 ani corespunzător perioadei la expirarea căreia ajutorul devine un ajutor existent, conform articolelor 1 și 15 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽²⁾ al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, și nu mai poate fi recuperat, sau de 4 ani, conform articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾ al Consiliului Uniunii Europene privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene?

Care este temeiul juridic pentru o asemenea recuperare, dacă ajutorul a fost acordat dintr-un fond structural: articolul 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului Uniunii Europene privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene?

- e) În cazul în care o autoritate a unui stat membru recuperează un ajutor acordat în mod nelegal, este obligată în acest context să solicite beneficiarului dobânzi pentru ajutorul acordat în mod nelegal? În cazul unui răspuns afirmativ, care sunt reglementările aplicabile calculului dobânzilor, printre altele, pentru rata dobânzii și pentru perioada pentru care sunt datorate?

⁽¹⁾ JO 2008, L 214, p. 3.

⁽²⁾ JO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

⁽³⁾ JO 1995, L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 13 iunie 2017 – „Varna Holideis” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-364/17)

(2017/C 269/18)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Varna Holideis” EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Întrebările preliminare

1. Articolul 90 alineatul (1) și articolul 185 alineatul (1) din Directiva 2006/112 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că aceste dispoziții prevăd obligația regularizării cuantumului TVA-ului dedus, aferent unei livrări de asemenea într-un caz precum cel din speță, în care tranzacția pentru care s-a exercitat dreptul de deducere a TVA-ului a fost anulată prin hotărâre judecătorească definitivă, sau în sensul că, în contextul definiției prevăzute la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2006/112, în acest caz nu s-a realizat nicio livrare, iar obligația fiscală nici nu a luat naștere?
2. Articolul 185 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că, în lipsa unei reglementări naționale, în cazul în care o tranzacție este anulată prin hotărâre judecătorească, regularizarea cuantumului TVA-ului dedus se poate realiza cu aplicarea directă a articolului 90 alineatul (1) din directivă?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 23 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-377/17)

(2017/C 269/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls, H. Tserepa-Lacombe, L. Malferrari, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, în măsura în care a menținut onorarii obligatorii pentru arhitecți și ingineri potrivit baremului onorariilor arhitecților și inginerilor, Republica Federală Germania și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 alineatul (1), alineatul (2) litera (g) și alineatul (3) din Directiva 2006/123/CE și al articolului 49 TFUE;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Baremul german al onorariilor arhitecților și inginerilor cuprinde un sistem de tarife minime și maxime pentru prestații ale acestei categorii profesionale. Acest sistem ar îngreuna stabilirea arhitecților și inginerilor care vor să intre în concurență cu furnizori istorici în afara cadrului tarifar permis. Astfel, acestor furnizori nu li s-ar permite să furnizeze prestații de calitate similară la prețuri mai reduse și prestații de calitate superioară la prețuri mai mari.

Aceasta ar institui o restricție în calea libertății de stabilire, atât în scopul articolului 15 alineatul (1), alineatul (2) litera (g) și alineatul (3) din Directiva 2006/123/CE, cât și în scopul articolului 49 TFUE.

Această restricție nu ar fi justificată, în special prin interesul garantării calității prestărilor de servicii, care nu ar fi, așadar, într-o corelație directă cu prețul.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Ruiz Molina/EUIPO

(Cauza T-233/16 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă determinată însoțit de o clauză de reziliere în ipoteza în care numele agentului nu este înscris în lista de rezervă a următorului concurs general — Rezilierea contractului în temeiul clauzei de reziliere — Recalificarea unui contract pe perioadă determinată drept un contract pe perioadă nedeterminată — Autoritate de lucru judecat — Clauza 5 alineatul (1) din Acordul-cadru încheiat de CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe perioadă determinată — Obligația de motivare”]

(2017/C 269/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spania) (reprezentanți: N. Lhoëst și S. Michiels, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Lukošūtė, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 2 martie 2016, Ruiz Molina/OAPI (F-60/15, EU:F:2016:28), prin care se solicită anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul José Luis Ruiz Molina suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) în prezenta procedură.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Ordonanța Tribunalului din 7 iunie 2017 – De Masi/Comisia

(Cauza T-11/16) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Inexistența unei decizii confirmative — Cerere de acces în cadrul cooperării interinstituționale în temeiul articolului 230 TFUE — Documente privind lucrările grupului «Cod de conduită (fiscalitatea întreprinderilor)» instituit de Consiliu — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate vădită”]

(2017/C 269/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: A. Fischer-Lescano, profesor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher, J. Baquero Cruz și A. Buchet, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea, pe de o parte, a deciziei cuprinse în scrisoarea Comisiei din 9 decembrie 2015 de răspuns la cererea de acces la documentele grupului „Cod de conduită (fiscalitatea întreprinderilor)”, prezentată de reclamant în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43), și, pe de altă parte, a deciziei cuprinse în scrisoarea Comisiei din 9 noiembrie 2015 de răspuns la cererea de acces la aceleași documente prezentată de președintele comisiei speciale a Parlamentului European pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Domnul Fabio De Masi suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

Ordonanța Tribunalului din 13 iunie 2017 – Uniwersytet Wrocławski/REA

(Cauza T-137/16) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Cerere de sesizare — Cerințe de formă — Nereprezentarea de către un avocat — Inadmisibilitate vădită”)

(2017/C 269/22)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Uniwersytet Wrocławski (Wrocław, Polonia) (reprezentant: D. Dubis, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare (REA) (reprezentanți: S. Payan-Lagrou și V. Canetti, agenți, asistați de M. Le Berre și G. Materna, avocați)

Obiectul

Pe de o parte, anularea deciziilor REA, acționând ca urmare a delegării de către Comisia Europeană, privind rezilierea acordului de grant nr. 252908 pentru proiectul COSSAR și obligarea reclamantei la restituirea sumelor de 36 508,37 euro, 58 031,38 euro și 6 286,68 euro precum și la plata daunelor interese în cuantum de 5 803,14 euro și, pe de altă parte, cerere de restituire de către REA a sumelor corespunzătoare împreună cu dobânzile aferente, calculate din ziua efectuării plății până la data rambursării.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea în cauza T-137/16 ca fiind vădit inadmisibilă.
- 2) Uniwersytet Wrocławski suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Executivă pentru Cercetare (REA).

⁽¹⁾ JO C 200, 6.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – Megasol Energie/Comisia**(Cauza T-152/16) ⁽¹⁾**

(„Acțiune în anulare — Dumping — Subvenții — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) expediate din Malaysia și din Taiwan — Extindere la aceste importuri a taxei antidumping definitive și a taxei compensatorii definitive instituite la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”)

(2017/C 269/23)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Megasol Energie AG (Wangen an de Aare, Elveția) (reprezentant: T. Wegner, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche, A. Demeneix și K. Blanck-Putz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/184 al Comisiei din 11 februarie 2016 de extindere a aplicării taxei compensatorii definitive instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză la importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) expediate din Malaysia și din Taiwan, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Malaysia sau din Taiwan (JO 2016, L 37, p. 56) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/185 al Comisiei din 11 februarie 2016 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză prin importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) expediate din Malaysia și din Taiwan, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Malaysia sau din Taiwan (JO 2016, L 37, p. 76), în măsura în care i se aplică reclamantei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Megasol Energie AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER SMOKY)**(Cauza T-179/16) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER SMOKY — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]

(2017/C 269/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: L'Oréal (Paris, Franța) (reprezentanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Guinot (Paris) (reprezentant: A. Sion, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 februarie 2016 (cauza R 2905/2014-5) privind o procedură de opoziție între Guinot și L'Oréal

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă L'Oréal la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER SHAPE)

(Cauza T-180/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER SHAPE — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]

(2017/C 269/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: L'Oréal (Paris, Franța) (reprezentanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Guinot (Paris) (reprezentant: A. Sion, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 februarie 2016 (cauza R 2907/2014-5) privind o procedură de opoziție între Guinot și L'Oréal

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă L'Oréal la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER PRECISE)**(Cauza T-181/16) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER PRECISE — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]

(2017/C 269/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: L'Oréal (Paris, Franța) (reprezentanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Guinot (Paris) (reprezentant: A. Sion, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 februarie 2016 (cauza R 2911/2014-5) privind o procedură de opoziție între Guinot și L'Oréal

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă L'Oréal la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER DUO)**(Cauza T-182/16) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER DUO — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]

(2017/C 269/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: L'Oréal (Paris, Franța) (reprezentanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Guinot (Paris) (reprezentant: A. Sion, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 februarie 2016 (cauza R 2916/2014-5) privind o procedură de opoziție între Guinot și L'Oréal

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă L'Oréal la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER DRAMA)

(Cauza T-183/16) ⁽¹⁾

[„*Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASTER DRAMA — Marca națională figurativă anterioară MASTERS COLORS PARIS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură*”]

(2017/C 269/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: L'Oréal (Paris, Franța) (reprezentanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Guinot (Paris) (reprezentant: A. Sion, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 februarie 2016 (cauza R 2500/2014-5) privind o procedură de opoziție între Guinot și L'Oréal

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă L'Oréal la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 21 iunie 2017 – Inox Mare/Comisia

(Cauza T-289/16) ⁽¹⁾

[„*Acțiune în anulare — Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 — Investigație externă a OLAF — Raport și recomandări — Acte care nu sunt supuse căilor de atac — Inadmisibilitate*”]

(2017/C 269/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Inox Mare Srl (Rimini, Italia) (reprezentant: R. Holzeisen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Baquero Cruz, D. Nardi și L. Grønfeldt, ulterior J. Baquero Cruz și D. Nardi, agenți)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolului 263 TFUE și având ca obiect anularea raportului final al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) privind investigația externă OF/2013/0086/B1 [THOR(2015) 40189 din 26 noiembrie 2015], a recomandării directorului general al OLAF care se referă la aceasta [THOR(2015) 42057 din 9 decembrie 2015] și a actelor prealabile și strict conexe ale OLAF

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Inox Mare Srl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Ordonanța Tribunalului din 20 iunie 2017 – CSL Behring/EUIPO – Vivatrex (Vivatrex)

(Cauza T-346/16) ⁽¹⁾

(„*Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Vivatrex — Decădere din drepturi a titularului mărcii Uniunii Europene anterioare — Nepronunțare asupra fondului*”)

(2017/C 269/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CSL Behring AG (Berna, Elveția) (reprezentanți: M. Best, U. Pfléghar și S. Schöffner, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Lukošiušė, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Vivatrex GmbH (Aachen, Germania) (reprezentant: F. Stangl, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 aprilie 2016 (cauzele conexe R 1263/2015-4 și R 1221/2015-4) privind o procedură de opoziție între CSL Behring și Vivatrex

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.

Ordonanța Tribunalului din 21 iunie 2017 – Inox Mare/Comisia(Cauza T-347/16) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Uniune vamală — Decizie a Comisiei prin care se constată că rambursarea taxelor la import nu se justifică într-un anumit caz — Acțiune a unui alt operator — Neafectare directă — Inadmisibilitate”)

(2017/C 269/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Inox Mare Srl (Rimini, Italia) (reprezentant: R. Holzeisen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Caeiros, J. Baquero Cruz și D. Nardi, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei C(2015) 9672 final a Comisiei, din 6 ianuarie 2016, prin care se constată că rambursarea taxelor la import nu se justifică într-un anumit caz (REM 02/14)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Inox Mare Srl va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Ordonanța Tribunalului din 22 iunie 2017 – Vankerckhoven-Kahmann/Comisia(Cauza T-582/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Reconstituire a carierei — Refuz de promovare — Transfer interinstituțional — Încadrare în grad — Cerere în sensul articolului 90 alineatul (1) din statut — Termen rezonabil — Inadmisibilitate”)

(2017/C 269/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Monique Vankerckhoven-Kahmann (Enghien, Belgia) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial G. Berscheid și C. Berardis-Kayser, ulterior G. Berscheid și L. Radu Bouyon, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea, pe de o parte, a Deciziei din 17 aprilie 2015 a Comisiei privind refuzul de a revizui gradul reclamantei cu ocazia transferului acesteia și, pe de altă parte, a deciziei din 9 noiembrie 2015 a Comisiei de a respinge reclamația acesteia depusă la 17 iulie 2015.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.

- 2) O obligă pe doamna Monique Vankerckhoven-Kahmann la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 145, 25.4.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-11/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

**Ordonanța Tribunalului din 14 iunie 2017 – Márquez Alentà/EUIPO – Fiesta Hotels & Resorts
(Reprezentarea unei furnici)**

(Cauza T-657/16) (¹)

(„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative reprezentând o furnică — Revocarea deciziei atacate — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”)

(2017/C 269/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Marc Márquez Alentà (Cervera, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: E. Zaera Cuadrado, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Spania)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 30 iunie 2016 (cauza R 1242/2015-1), referitoare la o procedură de opoziție între Fiesta Hotels & Resorts și domnul Márquez Alentà

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de domnul Marc Márquez Alentà.

(¹) JO C 410, 7.11.2016.

Ordonanța Tribunalului din 29 mai 2017 – Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-863/16) (¹)

(„Acțiune în anulare — Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație pentru asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Inadmisibilitate vădită parțială — Nepronunțare asupra fondului parțială”)

(2017/C 269/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentanți: M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: S. Seyr și G. Corstens, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 29 ianuarie 2016 privind recuperarea de la reclamant a sumei de 320 026,23 euro plătită în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară, a notei de debit aferente acesteia din 4 februarie 2016 și a deciziei chestorilor din 4 octombrie 2016 de respingere a reclamației reclamantului împotriva deciziei din 29 ianuarie 2016

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă în măsura în care se referă la cererea de anulare a deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 29 ianuarie 2016 privind recuperarea de la domnul Jean-Marie Le Pen a sumei de 320 026,23 euro plătită în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară și a notei de debit aferente acesteia din 4 februarie 2016, precum și la cererea de obligare a Parlamentului la plata către reclamant a sumei de 50 000 euro cu titlu de cheltuieli recuperabile.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii în măsura în care privește cererea de anulare a deciziei chestorilor din 4 octombrie 2016 prin care s-a respins reclamația formulată de reclamant împotriva deciziei din 29 ianuarie 2016.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 38, 6.2.2017.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 iunie 2017 – Jalkh/Parlamentul

(Cauza T-26/17 R)

(„Măsuri provizorii — Drept instituțional — Membru al Parlamentului European — Privilegiu și imunități — Ridicarea imunității parlamentare a unui membru al Parlamentului European — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2017/C 269/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Franța) (reprezentanți: inițial J.-P. Le Moigne, ulterior M. Ceccaldi, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. Dean și S. Alonso de León, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării Deciziei Parlamentului din 22 noiembrie 2016 privind ridicarea imunității domnului Jalkh în vederea cercetării judecătorești (nr. 1422400530) deschise în fața tribunal de grande instance de Paris (Tribunalul de Mare Instanță din Paris, Franța)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 iunie 2017 – Jalkh/Parlamentul

(Cauza T-27/17 R)

(„Măsuri provizorii — Drept instituțional — Membru al Parlamentului European — Privilegiu și imunități — Ridicarea imunității parlamentare a unui membru al Parlamentului European — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2017/C 269/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Franța) (reprezentanți: inițial J.-P. Le Moigne, ulterior M. Ceccaldi, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. Dean și S. Alonso de León, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării Deciziei Parlamentului din 22 noiembrie 2016 privind ridicarea imunității domnului Jalkh în vederea cercetării judecătorești (nr. 14142000183) deschise în fața tribunal de grande instance de Nanterre (Tribunalul de Mare Instanță din Nanterre, Franța)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – PC/EASO

(Cauza T-610/16)

(2017/C 269/37)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamant: PC (reprezentant: L. Railas, avocat)

Pârât: Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea raportului de evaluare negativ pentru perioada de probă întocmit în privința reclamantului și obligarea EASO la întocmirea unui nou raport de evaluare în privința reclamantului în sensul menținerii acestuia pe post;
- anularea deciziei EASO/ED/2015/358;
- constatarea faptului că autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă (denumită în continuare „AAIC”) nu a intervenit în concedierea reclamantului;
- anularea deciziei EASO/HR/2015/607, care pune capăt raportului de muncă al reclamantului în urma perioadei de probă, cu consecința ca raportul de muncă să curgă fără întrerupere de la 1 martie 2015 până la 28 februarie 2020 (încetarea raportului de muncă prevăzută în contract);
- în cazul în care EASO nu îl poate reintegra pe reclamant în postul său, obligarea EASO la despăgubirea reclamantului pentru prejudiciul suferit din cauza deciziei nelegale a EASO, prin plata către reclamant, cu titlu de daune interese, a remunerației, a indemnizațiilor și a cotizațiilor pentru pensie care sunt în sarcina angajatorului, corespunzătoare postului său, pentru perioada 1 decembrie 2015-28 februarie 2020;
- în cazul în care EASO îl poate reintegra pe reclamant în postul său, obligarea EASO la plata către reclamant, cu titlu de daune interese, a remunerației, a indemnizațiilor și a cotizațiilor pentru pensie care sunt în sarcina angajatorului, corespunzătoare postului său, pentru perioada în care acesta nu și-a exercitat atribuțiile, cuprinsă între 1 decembrie 2015 și reintegrarea sa;
- obligarea EASO la plata către reclamant a echivalentului a 6 luni de remunerație și de cotizații ale angajatorului în conformitate cu cauza F-113/13, punctul 5;
- obligarea EASO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe eroarea vădită de apreciere săvârșită de evaluatorul perioadei de probă întrucât a întocmit un raport de evaluare negativ pentru perioada menționată și a formulat fără temei critici publice la adresa reclamantului. Reclamantul consideră că EASO constată fără nicio referire la jurisprudență sau la un alt izvor de drept că (fiecare) „evaluator dispune de o putere de apreciere deosebit de extinsă pentru a evalua munca persoanei despre care trebuie să întocmească un raport, deoarece raportul de evaluare prezintă opinia liber exprimată a evaluatorului”.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către EASO a criteriului de evaluare echitabilă în elaborarea raportului de evaluare referitor la perioada de probă. Evaluarea perioadei de probă pe care se întemeia decizia de concediere a fost efectuată fără a se ține seama de „fapte așa cum au existat” și cu încălcarea normelor aplicabile în materie de personal sau a ghidului EASO referitor la evaluarea personalului aflat în perioadă de probă, precum și fără a lua în considerare observațiile scrise formulate cu privire la raportul de evaluare a perioadei de probă.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către EASO a principiului egalității de tratament și pe interpretarea eronată a EASO în ceea ce privește dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene atunci când le-a aplicat reclamantului.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe eroarea de apreciere săvârșită de EASO atunci când a semnat documentul oficial al Uniunii EASO/ED/2015/358 (delegare de atribuții), care a fost adoptat nelegal din cauza lipsei normelor de aplicare obligatorii adoptate de Consiliul de administrație al EASO, care dovedește un conflict de interese evident și a cărui dată este, potrivit reclamantului, inexactă.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe utilizarea de către EASO, în raportul de evaluare a perioadei de probă și în continuarea procedurii, a documentului EASO/ED/2015/358, care este antedat.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe încălcarea de către EASO, în cursul întregii proceduri de evaluare a perioadei de probă, a normelor procedurale aplicabile procedurii de evaluare, a normelor privind anchetele administrative și a dreptului la apărare al reclamantului. În opinia acestuia, decizia privind raportul de evaluare a perioadei de probă ar fi putut fi diferită, mai exact pozitivă, dacă EASO nu ar fi încălcat normele Uniunii aplicabile în materie de personal și ghidul EASO privind evaluarea personalului aflat în perioada de probă.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe faptul că reclamantul a prezentat în mod valabil argumente care vizau repunerea în discuție a validității deciziei de concediere. În opinia reclamantului, decizia EASO de a pune capăt contractului său de muncă se întemeiază pe o apreciere eronată, pe nereguli săvârșite de EASO în cursul procedurii de evaluare a perioadei de probă, inclusiv pe numirea nelegală a autorului deciziei de concediere, pe lipsa sa de profesionalism în chestiuni de personal, pe lipsa sa de experiență în privința documentelor de evaluare referitoare la perioada de probă, pe nereguli în aprecierea perioadei de probă, precum și a criticilor și comentariilor formulate de reclamant.

Acțiune introdusă la 15 martie 2017 – Ostvesta/Comisia

(Cauza T-175/17)

(2017/C 269/38)

Limba de procedură: letona

Părțile

Reclamantă: Ostvesta, SIA (Rīga, Letonia) (reprezentant: J. Davidovičs, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Raportului de misiune THOR (2013) 11413-07/05/2013 al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), precum și a celor 15 anexe, a Raportului final OF/2010/0827/B1, a Raportului OF/2010/0827 și a Raportului THOR (2011) 27463, ținând seama de neregularitățile grave care le afectează, precum și de măsurile recomandate adoptate în temeiul acestora;
- obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că actele atacate sunt obligatorii pentru organele fiscale și organele jurisdicționale ale statului și produc efecte juridice directe care prejudiciază interesele și drepturile personale și reale ale reclamantei, modificându-i situația juridică, astfel încât sunt considerate acte atacabile, ținând seama de:
  - Natura de „resursă proprie a Uniunii” a taxelor vamale și a obligațiilor subsecvente ale statelor membre, care trebuie să încaseze aceste taxe vamale.
  - Natura OLAF de organ administrativ de anchetă, care se subrogă în atribuțiile Comisiei în ceea ce privește investigațiile externe.
  - Rolul Comisiei Europene, ca instituție cu atribuții executive în vederea aplicării Codului.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că actele atacate sunt contrare dreptului și sunt afectate de neregularități, întrucât:
  - Nu includ niciun element esențial dintre cele conținute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013, mai precis nu sunt precizate nici garanțiile procedurale ale investigației, nici persoanele care participă la investigație, nici ascultarea reprezentanților juridici ai reclamantei și nici calificarea juridică inițială.
  - Răspunderea autorităților competente este exclusă în mod nefondat și contradictoriu.
  - OLAF nu și-a îndeplinit obligația de a efectua investigația în mod obiectiv și independent, respectând principiul prezumției inexistenței răspunderii.
  - În raportul de misiune și în raportul final conțin informații incorecte din cauza unor acte eronate sau a unor omisiuni în cadrul cercetării.
  - S-a încălcat și s-a aplicat în mod incorect reglementarea Uniunii în materia drepturilor antidumping.
  - S-au încălcat și s-au aplicat în mod incorect legislația Uniunii și legislația Republicii Taiwan privind obligația impusă BOFT [Bureau of foreign trade] din Taiwan constând în obligația de a verifica originea mărfurilor pe care o certifică.
  - S-a încălcat și s-a aplicat incorect articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.
  - S-au încălcat tratatele și normele juridice privind aplicarea acestora, precum și Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, mai concret articolul 41.

Acțiune introdusă la 10 mai 2017 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-281/17)

(2017/C 269/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: M. Sfyri și C-N. Dede, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei de atribuire a contractului privind etapa a doua a procedurii restrânse de atribuire a unui contract de achiziții publice (referință EuropeAid/138143/DH/SER/AL), comunicată reclamantelor prin scrisoarea din 6 martie 2017, prin care acestea au fost informate că oferta lor nu a fost reținută și că contractul a fost atribuit unui alt ofertant;
- obligarea pârâtei la plata către reclamante a unei despăgubiri sub formă de daune interese pentru pierderea unei șanse de a obține un contract, în cuantum de 240 000 EUR (două sute patruzeci de mii de euro);
- obligarea pârâtei la plata către reclamante a sumei de 40 000 EUR (patruzeci de mii de euro) cu titlu de daune interese punitive;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli efectuate de reclamante în legătură cu prezenta acțiune, chiar dacă aceasta este respinsă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a încălcat dreptul Uniunii Europene în materia achizițiilor publice, principiile transparenței și egalității de tratament precum și prevederile Regulamentului financiar, întrucât nu a comunicat reclamantelor decizia de atribuire a contractului în același moment în care a comunicat-o celorlalți ofertanți și întrucât a refuzat să respecte termenul suspensiv. Reclamantele susțin că pârâta a acționat cu încălcarea principiului bunei administrări prin nerespectarea dreptului reclamantelor la o cale de atac efectivă împotriva deciziei atacate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a modificat caietul de sarcini cu câteva zile înaintea expirării termenului pentru depunerea ofertelor, prin introducerea unor noi condiții. Astfel, pârâta a încălcat articolul 112 din Regulamentul financiar, în măsura în care modificările documentelor de achiziție au intervenit prin intermediul unor contacte în cursul procedurii de achiziții publice și, mai exact, prin intermediul unor clarificări furnizate ofertanților.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că pârâta a săvârșit mai multe erori vădite de apreciere, care figurează în extrasele din raportul de evaluare comunicat reclamantelor și a introdus criterii noi și necunoscute în etapa evaluării ofertelor.

Acțiune introdusă la 6 iunie 2017 – Aide et Action France/Comisia

(Cauza T-357/17)

(2017/C 269/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Aide et Action France (Paris, Franța) (reprezentant: A. Le Mière, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 6 aprilie 2017 a Comisiei Europene, împreună cu nota de debit nr. 3241607987 primită la 8 august 2016, cu toate consecințele juridice;
- obligarea Comisiei Europene să plătească Aide et Action France suma de 8 000 de euro în temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe interesul și pe calitatea reclamantei de a exercita acțiunea, în măsura în care Decizia din 6 aprilie 2017 (denumită în continuare „decizia atacată”) produce efecte juridice în privința sa.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe insuficiența motivării deciziei atacate, întrucât:
  - decizia menționată ar încălca articolul 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”);
  - decizia menționată nu ar conține niciun element de fapt și de drept clar și neechivoc;
  - Comisia s-ar limita să amintească încălcări ale obligațiilor contractuale, fără a invoca nicio clauză contractuală care ar permite stabilirea acestora și, în plus, fără a indica niciun element de determinare a cuantumului datoriei invocate;
  - decizia menționată ar fi insuficient motivată inclusiv în raport cu contextul său;
  - investigațiile și rezumatul stării de fapt întocmit de Oficiul antifraudă (OLAF) nu i-ar fi permis să înțeleagă întinderea măsurii adoptate în privința sa.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe refuzul accesului la raportul final al OLAF transmis Comisiei Europene, întrucât:
  - decizia atacată ar încălca articolul 15 alineatul (3) TFUE, articolul 42 din cartă, precum și Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei;
  - după emiterea notei de debit și după adoptarea deciziei de recuperare prin compensare, reclamanta ar fi trebuit să aibă acces la raportul final al OLAF pentru a-și putea exercita pe deplin dreptul la apărare;
  - Comisia ar fi trebuit să se pună de acord asupra condițiilor naționale ale dreptului de acces la documentele pe care se întemeiază o decizie nefavorabilă;
  - principiul comunicării rapoartelor de investigație și de inspecție ale Comisiei ar fi fost prevăzut de acordul de grant;
  - în orice caz, Comisia ar putea comunica un document în care au fost ocluate anumite fragmente.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa oricărui temei al deciziei atacate și, în consecință, pe încălcarea TFUE, întrucât:
- decizia atacată ar încălca articolul 209 TFUE, precum și Regulamentele financiare nr. 966/2012 din 25 octombrie 2012 și nr. 1268/2012 din 29 octombrie 2012 de aplicare a acestuia;
  - decizia atacată nu ar fi întemeiată pe nicio creață certă, lichidă și exigibilă;
  - toate fondurile primite de reclamantă ar fi fost integral utilizate în scopul punerii în aplicare a programului pentru care au fost acordate fondurile europene, în conformitate cu articolul 14 din anexa 2 la acordul de grant „Grant Contract”.

Acțiune introdusă la 14 iunie 2017 – Polonia/Comisia

(Cauza T-376/17)

(2017/C 269/41)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C(2017) 2104 final a Comisiei Europene din 4 aprilie 2017 de prelungire a suspendării plăților lunare în favoarea Poloniei în ceea ce privește ajutoarele pentru recunoașterea preliminară a grupurilor de producători din sectorul fructelor și a legumelor, din cadrul Fondului European de Garantare Agricolă (FEAGA),
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză, coroborat cu primul paragraf prima teză și punctul (b) din Regulamentul 1306/2013 ⁽¹⁾ pentru faptul că suspendarea plăților lunare a fost prelungită pe baza unor constatări de fapt inexacte și printr-o interpretare eronată de drept, în timp ce condițiile unei suspendări a plăților lunare nu erau întrunite.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a articolului 41 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1306/2013 pentru faptul că nivelul de suspendare a plăților lunare a fost menținut la un nivel vădit excesiv în raport cu riscul eventual al pierderilor financiare pentru bugetul Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune (JO 2013, L 347, p. 549).

Acțiune introdusă la 16 iunie 2017 – Acsen/Parlamentul**(Cauza T-381/17)**

(2017/C 269/42)

*Limba de procedură: româna***Părțile***Reclamant:* Ibram Acsen (București, România) (reprezentantă: C. Gagu, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea parțială a articolului 22 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/35/UE a Parlamentului european și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni în măsura în care acesta se aplică nulității absolute a fuziunilor.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv întemeiat pe încălcarea principiului imprescriptibilității nulității absolute

- Întrucât articolul 22 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/35/UE nu face distincție între nulitatea relativă și cea absolută, termenul de șase luni pentru introducerea unei acțiuni în anulare se aplică și în cazul nulității absolute ceea ce încalcă principiul imprescriptibilității acestui tip de nulitate.

Acțiune introdusă la 20 iunie 2017 – Hansol Paper/Comisia**(Cauza T-383/17)**

(2017/C 269/43)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Hansol Paper Co. Ltd (Seoul, Republica Coreea) (reprezitanți: J.-F. Bellis, B. Servais și A. Tel, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/763 al Comisiei din 2 mai 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de hârtie termică subțire originală din Republica Coreea;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 2 alineatul (11) și a articolului 17 alineatul (2) din regulamentul de bază⁽¹⁾ și pe caracterul nelegal al calculului marjei de dumping a reclamantei.

- Reclamanta susține că Comisia a recurs la eșantionare în temeiul articolului 17 din regulamentul de bază chiar dacă neagă că a procedat în acest mod, încălcând astfel articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, întrucât reclamantei nu i s-a dat posibilitatea să își prezinte observațiile cu privire la eșantionul propus.
  - Reclamanta susține de asemenea că Comisia a calculat în mod eronat și nelegal marja de dumping a reclamantei încălcând astfel articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 9.3 din Acordul antidumping al OMC și a articolului 9 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul de bază, precum și a principiului fundamental al bunei administrări.
- Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat articolul 9.3 din Acordul antidumping al OMC și articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul de bază, întrucât taxa antidumping impusă depășește cuantumul dumpingului constatat în cadrul anchetei.
  - Reclamanta pretinde de asemenea că Comisia a încălcat principiul bunei administrări prin faptul că a calculat în mod eronat și nelegal marja de dumping *ad valorem* a reclamantei utilizând o valoare CIF construită în loc de valoarea CIF reală.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 2 alineatele (9) și (10) din regulamentul de bază prin deducerea eronată a unor ajustări nejustificate pentru vânzările de mici rulouri fabricate din rulouri jumbo obținute de Schades Ltd. de la producători din Uniunea Europeană.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază prin construirea în mod eronat în două situații a valorii normale prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 1 alineatul (1), a articolului 3 alineatele (1), (2), (3), (5), (6), (7) și (8) din regulamentul de bază, a jurisprudenței instanțelor Uniunii Europene și a OMC, a practicii anterioare a Comisiei și a principiilor comparației echitabile și egalității de tratament la calcularea marjei de prejudiciu.
- Reclamanta susține că Comisia a încălcat articolul 1 alineatul (1), articolul 3 alineatele (2), (3) și (6) din regulamentul de bază, întrucât a inclus revânzarea de mici rulouri (produs nevizat) în calculul marjei de prejudiciu.
  - Reclamanta pretinde de asemenea că Comisia a încălcat articolul 3 alineatele (1), (2), (3), (5), (6), (7) și (8) din regulamentul de bază, jurisprudența instanțelor Uniunii Europene și a OMC, practica anterioară a Comisiei și principiile comparației echitabile și egalității de tratament, întrucât a aplicat prin analogie articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază pentru calcularea marjei de prejudiciu.
  - Reclamanta susține în sfârșit că Comisia a încălcat articolul 3 alineatele (2), (3) și (6) din regulamentul de bază, întrucât nu a evaluat în mod corespunzător incidența marjei de subcotare negative constatate pentru produsul vizat.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Ațiune introdusă la 21 iunie 2017 – Cipru/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)**(Cauza T-384/17)**

(2017/C 269/44)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Republica Cipru (reprezentanți: S. Malynicz, QC și V. Marsland, Solicitor)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgaria)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* marca figurativă color a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „BBQLOUMI” – cererea de înregistrare nr. 13 069 034*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 10 aprilie 2017 în cauza R 496/2016-4**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, pe lângă suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 28 iunie 2017 – România/Comisia**(Cauza T-391/17)**

(2017/C 269/45)

*Limba de procedură: româna***Părțile***Reclamantă:* România (reprezentanți: R. Radu, C-M. Florescu, E. Gane și L. Lițu, agenți)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei (UE) a Comisiei din 29 martie 2017 privind propunerea de inițiativă cetățenească intitulată „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”,
- Obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea dispozițiilor tratatelor Uniunii Europene referitoare la competențele Uniunii
  - Propunerea de inițiativă cetățenească este focalizată exclusiv pe îmbunătățirea protecției drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale și lingvistice, neavând legătură directă cu diversitatea culturală în sensul dispozițiilor articolului 3 TUE și ale articolului 167 TFUE.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare prevăzute de articolul 296 al doilea paragraf TFUE
  - Comisia se limitează să enumere propunerile de acte pentru care vor fi adunate declarații de susținere ale cetățenilor și nu prezintă niciun argument juridic care să fundamenteze concluzia că acestea se încadrează în sfera competențelor sale.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2017 – Tengermann Warenhandelsgesellschaft/EUIPO – C & C IP (T)**(Cauza T-401/17)**

(2017/C 269/46)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Tengermann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentant: H. Prange, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: C & C IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „T” – cererea de înregistrare nr. 11 623 022

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 4 aprilie 2017 în cauza R 502/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și modificarea acesteia în sensul respingerii în tot a opoziției;
- obligarea pârâtului și, dacă este cazul, a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2017 – Fair deal for expats și alții/Comisia**(Cauza T-713/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 269/47)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 428, 21.11.2016.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2017 – Casasnovas Bernad/Comisia**(Cauza T-826/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 269/48)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO